

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 4.

V Ljubljani, v četrtek 5. januarija 1893.

Letnik XXI.

Slovenski liberalci in loža.

(Spisal Liga + 53.)

I.

Dovolj je že znano, kako besni slovenska liberalna stranka v svojih listih zoper vse, kar je katoličanu svetega, zoper vero in pravost, kako ruje zoper cerkev in duhovščino, od papeža, škofov in do zadnjega kapelana nikdo ni varen pred njo.

Pred letom dni je izpregovoril dunajski „Vaterland“ o tem divjanju naših radikalcev te-le pomembne besede:

„Kakor pričajo dogodki, so slovenski liberalci vredni bratje nemških liberalcev. Da, še več; slovenski liberalci hočejo te še prekositi. Akoravno smo navajeni na raznovrstne psovke, s katerimi so židovsko-liberalni dunajski listi grdili cerkev in njene služabnike, vendar se ne spominjamo, da bi kdaj kak list tako surovo napadel sv. očeta, katerega spoštujejo še celé krivoverci, kakor je to storil mladoslovenski list „Slov. Narod“. Kakor vse kaže, hočejo slovenski liberalci v kratkem času v polni meri nadomestiti, kar so v dvajsetih letih zamudili v liberalizmu.“

In od časa, kar je dunajski katoliški list tako trpko označil naše liberalce, se njihova besnost še čisto nič ni poglobila, marveč je le še bolj zdivjala.

Kdor prebira naše liberalne liste zadnja leta in sliši, kako naši liberalci psujejo katoliško cerkev, vrine se mu, — ako ima le še količkaj verskega čuta, — nehoté vprašanje: Ali je to še katoliško, ali so taki katoličani? Seveda, liberalci nam odgovarjajo z „Rodoljubom“: „Kaj to vprašaš? Saj je vsak Slovenec dober katoličan, na Slovenskem ni liberalcev, kakoršne imajo Nemci in drugi narodi, kateri so v verskih zadevah v istini mlačni in katerim vera in verske stvari mrzé. . . . Brezverstvo, s katerim naši konservativci okoli mahajo, ni nič drugega, kakor pesek v oči nerazsodnemu ljud-

stvu, goli humbug, s katerim dosežajo svoj namen, to je vladoželjnost.“

V resnici, te besede liberalnega „Rodoljuba“ so pesek v oči nerazsodnemu ljudstvu. To je krinka, pod katero se skriva liberalizem povsod, koder ne upa kazati se očitno. Da ste Vi liberalci, ali ako že rajši slišite, da ste Vi slovenski „naprednjaki“ tudi dobri katoličani, kdo Vam bo verjel?

To krinko potegniti raz obraz in tudi slovenski liberalizem pokazati v pravi podobi, to je namen tem člankom. Na prvi mah pa opazimo veliko sorodnost med nauki, katere uči framaonska loža, in med onimi, katere širijo slovenski liberalni listi.

Treba je le izjave in delovanje slovenskih liberalcev primerjati z izjavami in delovanjem framaonskim, in resnica te trditve se bo takoj očitno pokazala. Tudi v naših liberalcih velja izjava načelnika neapoljske lože „Pestollazi“ (Bauhütte 28. marca 1874): „Mi nismo več kristijani, mi smo framaoni, nič več in nič manj.“

O tem, je-li se bilje ta razdiralni boj pri nas vedé ali nevedé, ne govorimo. Nadejamo se, da je poslednje resnično.

Sedaj pa k dokazom:

Najprej pojasnimo pomen framaonstva. Kaj pa je framaonstvo ali prostozidarstvo? Framasonstvo je skrivna družba, razširjena do malega po vsem svetu, katere namen je, uničiti altar in prestol in sploh ves sedaj obstoječi družbinski red. Njena ost je tedaj obrnena zoper svetno in duhovsko gosposko, v prvi vrsti pa proti katoliški cerkvi, katero hoče kot sebi najnevarnejšo kakor hitro mogoče iztrebiti s površja zemlje. Svoja pogubna načela prikriva s plaščem dobrotelčnosti, katero nosi vedno na jeziku kot vado za priprosto in nevedno množico. V resnici se pa ta dobrotelčnost staplja v nič. Po besedah Leona Taksila, ki pozná popolnoma bistvo framaonstva, je dobrotelnost v

ustih framaonov „najnesramnejši humbug, ki si ga je izmislil hudobni duh“. Ker je framaonstvo naravnost obrneno zoper katoliško cerkev, zato je razumljivo, da sovraži krščansko pravost iz globočine srca, in zato pospešuje splošno pravno spridenost, in v ložah (shodnicah framaonskih) jih je le malo še, katerih bi kužen duh, ki veje iz vseh framaonskih naprav, že popolnoma ne bil spridel. Filozofija framaonov je goli panteizem.

Sicer govoré tripični bratje večkrat o „bogu“, katerega nazivljajo „zidarja sveta“, a ta framaonski „bog“ ni krščanski Bog, katerega mi častimo, ampak njegov nasprotnik iz pekla, katerega bratje * * * po božje časté, ga na pomoč kličejo, pred njegovo podobo na kolena poklekajo in mu kadilo zažigajo. (Leo Taksil, Tripični bratje I., str. 4, in II., od str. 280 dalje.) Isto dokazuje grenobeljski škof Fava v svojih spisih zoper framaonstvo.

Že iz tega se spozna, kak duh veje v ložah, duh popolnoma protikrščanski. Zato se ni čuditi, da je katoliška cerkev vedno svarila vernike pred to pogubno družbo. Komaj se je framaonstvo okoli leta 1730 pričelo na Angleškem in jelo stegovati svoje mreže po svetu, že je papež Klemen XII. nastopil leta 1738 zoper njega, enako Benedikt XIV. leta 1751, Pij VII. leta 1821, Pij IX. leta 1846 in 1865 in sedanji sveti oče Leon XIII. leta 1884 v sloveči okrožnici „Humanum genus“, katera je posebno vzbudila jezo framaonov, in zopet v zadnjih okrožnicah, o katerih je „Narod“ tako zaničljivo poročal. Na podlagi obstoječih cerkvenih postav (primeri konstitucije papeža Pija IX. iz leta 1869 z naslovom: „Apostolicae sedis moderationi“) je vsakdo, ki pristopi k framaonski družbi, ali jo podpira in pospešuje njene namene, izobčen iz katoliške cerkve.

To cerkveno postavo sem navedel radi tega, da vsakdo lahko spozna, kako prekoslovno protivna

LISTEK

Gozdarjev sin.

(Povest iz domačega življenja. — Spisal F. S. F.)

(Dalje.)

II.

Gozdarjeva hiša je stala toliko v bregu nad Doseljem, da se je iz nje videlo prijazno čez ostale hiše tja v skalnati Klek in strmi Babji Zob. Posebno velika ni bila, toda lepo čedna in snažna. Za njo se je razprostiral prajej prostoren vrt s sadnim drevjem in pridno obdelanimi gredicami, po katerih je imela posajeno pridna Gozdarka razno zelenjavo in sočivje za domačo potrebo.

Polja pri gozdarjevi hiši nekaj sploh ni bilo. Ko je pa stari Primož, ded Janezov, izgubil svojo gozdarsko in lovsko službo, nakupil si je s prihranjenim denarjem toliko zemlje, da je zadostovalo domačim potrebam, in ni bilo treba živčja kupovati. Toliko polja je še bilo tedaj pri hiši, ko se godi naša povest.

Dedje in pradedje Janezovi so bili torej kakor že omenjeno, resnično gozdni nadzorniki in zajedno lovci. Gotovo je, da je hiša dobila ime po prvem posestniku, ki se je bajé vsled prilične leže Doselja tamkaj naselil. Tako je bil vedno blizu svojega delokroga — zaraslega Zavrha in skalnatih planin.

Gozdarjevi niso imeli torej starega opravila, da bi nadzorovali graščinske gozde. Toda ena lastnost je ostala pri potomcih. Strastni lovci so bili vsi. Ker niso imeli lovskih pravic, hodili so pa kar tako, tebi nič, meni nič, na lov. Tak je bil Klemen, oče Janezov, tak je bil Janez sam. Kdor in kadar je utegnil, vzel je puško ter stopil gori v Srednji Vrh, da prekadi skokonogo divjo kozo, ali pa podere plaho srno. To jima je bil stranski prislužek, da sta si ob nedeljah česa privoščila.

Tisto jutro, ko se je odločil prejšnji večer Janez, da pojde na Štajersko, vstala je mati — za Mino so jo klicali, — kakor navadno prva ter šla opravljat živino. Ko je na skednju napolnila koš z mrvo, da položi kravi, ko pojde mlest, postala je za trenotje ter pazno poslušala. Čula je močno sopenje Janezovo iz slame, ki je še spal, kot klada. „O, ti nesrečen človek, ta-le naš Janez,“ vzdihnila je tiho, „da se mora potikati po žužljah in poslušati pijance vse noči. Pa zmerom huje je. O Bog, kaj bo še z njim, če bo tak!“

Mati si je otrla s predpasnikom solzo, grenko solzo ljubezni in pa žalosti, — iz oči, potem pa zadela koš ter tiho odšla.

V tem je bil Klemen že tudi na nogah. Pojstril je nekaj kolov ter šel na vrt, kjer je privezoval ob nje mlada drevesca, da jih ne polomi sneg.

Ko sta bila oba roditelja že pri delu, in je mati tudi zakurila za kosilo, spal je Janez vedno še v slami, kakor bi bil mrtev. Kar ganil se ni.

Kmalu je bilo kosilo kuhano. A predno je mati vzela zabeljo raz ogenj, skočila je še tje na skedenj ter klicala bolj na lahko, da ni čul oče:

„Janez, hoj, Janez, vstani, kosilo je že kuhano in solnce gleda sem čez svetega Petra hrib!“

Mati je postala in čakala, da bi se prepričala, ali je čul ali ne. Toda Janez je bil le tiho. Stopi torej po lestvi na slamo ter ga potrese in z nova kliče. Janez nekaj zagodrnja, da se ni vedelo, ali je vsekano ali vbojeno ter se preobrne na drugo stran. Mati si misli: „Bo pa vendar zlezal kvišku, ko se malo potegne,“ ter odide nazaj v kuhinjo.

Postavila je skledo dobro politih žgancev na mizo, razdelila žlice, potem pa šla klicat Klemena. Na voglu hiše se ustavi ter pokliče:

„Klemen, kosit pojdi, pa pusti privezovanje, bodeš pa potlej, kar ti ostane. Kosilo je že na mizi!“

Klemen pobere naročje starih, zlomljenih kolov ter jih nese proti drvarnici. Tam jih nekam jezno vrže za paz ter gre v hišo.

Toda Janeza ni bilo za mizo. Nejevoljno obesi oče pokrivalo na klin, prekriža se in po opravljeni molitvi prične jesti, ne da bi koga čakal. Strašno grdo se je držal. Videti je bilo, da je slabe volje.

sta si katoličanstvo in framonstvo, katoliška cerkev in loža, katoliški in framasonski nauk. Noben katoličan ne more vedoma postati framason, da ne bi bil že s tem izobčen iz katoliške cerkve in nikdo ne more ob enem framasonska načela razširjati in zagovarjati in pravi katoličan ostati, zakaj krščanstvo in framonstvo drug drugega izključujeta.

Tu velja le apodiktični aut-aut. To naj si katolički dobro zapomni, da morejo presoditi, kako malo pravice imajo liberalci, se oblastno nazivljati dobre katoličane in bobnati ob svoje katoličanstvo.

Kakor katoliška cerkev, enako sodijo tudi framasoni sami, da med framonstvom in krščanstvom ni mogoča sprava in mir more nastopiti še le potem, ko bo ena stranka popolnoma uničena. Že br. . Lessing je označil glavni in zadnji namen brezbožne družbe: „die Gestaltung der Jetztzeit zu leiten durch einen Centralgedanken, welcher gegenüber allen Confessionen neutral bleibt“ in Leo Taksil (Tripični bratje, I., str. 270) pravi: „glavni namen framasonske družbe je, odvrniti vse javno in zasebno življenje od pozitivnega krščanstva in vso človeško družbo postaviti na čisto človeško, t. j. panteistično-materijalistično podlago.“ Enak namen prisojja družbi katekizem kadošev, ko navdušuje brate: za boj proti svetni in duhovski oblasti. Zato mora pri sprejetju vsak novi kadoš suniti z mečem v dve mrtvaški glavi, katerih ena je kronana s tiaro, druga s kraljevo krono. Ob enem mora govoriti besede: prekletstvo goljufiji, prekletstvo zatiranju (L. T., II., 216, 350 in drugod). Ta namen izraža tudi geslo kadošev: „D . . M . . I . . Quand Mème“! To geslo pomeni: D = destrukcija = uničenje vse avtoritete, svetne in duhovske; M = materijalizem v vesti, v šoli, v državi; I = impozicija = vsiljevanje teh načel družini, narodu, človeštvu; Quand Mème = z vsemi sredstvi, t. j. z vsemi sredstvi je treba delati, da se vsili družini, narodu in človeštvu splošna destrukcija in materijalizem (L. T., II., 304). Rituval laških lož pa imenuje zadnjo željo framonov in edino pravo srečo človeštva: „Boj na življenje in smrt kraljestvu, boj na življenje in smrt katoličanstvu. Z vsemi sredstvi, naj si bodo kakeršni koli!“ (Rituali Massonici, Roma 1877, str. 122.)

Kakošna so pa ta sredstva, katerih naj se br. . poslužujejo, da dosežajo družbin namen? O tem govori framasonski katekizem: Da se ta namen doseže, so dovoljena vsa sredstva, da le vodijo k namenu, zakaj naša zmaga je zmaga dobre stvari, kreposti in resnice. (L. T., II., 349.) Vit Dorrington, višja glava v družbi, se pa izraža še bolj jasno: namen framasonske družbe je uničenje vsake pozitivne vere in vsake vlade. V dosega tega namena so dovoljena vsa sredstva, kakor so umor, strup, kriva prisega. (L. T., II., 375.)

Da pa br. . ne pozabijo delovati na to, da se doseže zadnji in glavni namen vse družbe, zato jih

višja družbina oblast od časa do časa v posebnih okrožnicah opominja na njihovo dolžnost in jim priporoča tudi najprimernejša sredstva. Tako je leta 1886 laški veliki orijent (višja framasonska oblast na Laškem) pozval razne velike lože po svetu, naj podpirajo svoje brate na Laškem „v boju zoper ultramontance, katerih napadi so vedno bolj predrzni“. S katerimi sredstvi se framonstvo bojuje zoper klerikalizem, t. j. kat. cerkev, o tem nas poučuje okrožnica, katero je isti veliki orijent leta 1886 poslal ložam na Gorenjem Laškem, katera okrožnica je pa prišla po srednjem slučaju v katoliške roke in na to v javnost. Ker se liberalci poslužujejo istih sredstev zoper cerkev in duhovščino, kakor jih priporoča laški veliki orijent framasonskim bratom, in ker je mogoče, na podlagi te okrožnice spoznati, kako močno je framasonski duh že okužil tudi nas Slovence s pomočjo liberalnih naših listov, hočem podati važnejše odlomke iz tega framasonskega navoda.

Hrvatska gimnazija in srbska zastava.

Iz Zagreba, 2. januarja.

Znano je, da so dobili Madjari na Reki vse oblasti v svoje roke, jedina hrvatska gimnazija se je vzdržala še od vseh avtonomnih uradov in zadev v samem mestu. Pa tudi ta zadnji ostanek hrvatskega gospodstva je Madjarom hud trn v oku ter sklepajo razne ukrepe, kako bi se rešili še tega spomina na Hrvatsko. Na Reki ne bi smela nobena stvar po mnenju sedanjih Madjarov zastavljati razvitka madjarsko-talijanskega prijateljstva, za to mislijo vsi, da jim je na potu ravno hrvatska gimnazija. Do pred nekaj leti je imela le ta gimnazija krasno poslopje in sicer lastno, ali Madjari so jej ga odvzeli, češ da je to poslopje državno, in da se more porabiti le za državne urade, ne pa za avtonomno gimnazijo hrvatsko, za katero naj skrbi hrvatska vlada. In tako se je tudi zgodilo, saj je znano, da Slovan povsodi popušča, pa tako so tudi Hrvati storili glede svoje gimnazije na Reki. Hrvatska vlada je morala tedaj vzeti v najem drugo poslopje, kamor je vmesnila gimnazijo, kajti takrat se vendar še ni upala premestiti je ven iz Reke. Tako plača zdaj hrvatska vlada veliko najemnino za ta zavod. Letos nekaj pa bode minol rok ugovora, po katerem je gimnazija v sedanjej zgradi vmeščena. Só celo taki ljudje, ki nagovarjajo sedanjega posestnika dotične hiše, da naj je nič več ne iznajmi za šolo. Ker se je pa sedanja hrvatska vlada že enkrat izjavila, da za gimnazijo ne bi bilo zlo, ko bi se preselila na Sušak, tedaj z reškega teritorija, in ker je mogoče, da bi se zdaj to moglo zgoditi, interpeliral je poslanec Barčić (v saborski sednici od 21. dec.) hrvatsko vlado, kaj misli storiti glede reške gimnazije, ki je neobhodno potrebna za samo Reko in za Istro, ker je najboljši dokaz število učencev, katerih ima blizu 400 v osmih razredih. Interpelant se je izjavil, da se je na Reki osnovalo

društvo domoljubnih mestjanov, ki so pripravljali sezidati krasno poslopje za gimnazijo. Ter od vlade ne bodo zahtevali več najemnine, nego je plača dosedaj. Tako tedaj hrvatska vlada radi poslopja gimnazijalnega ne bi morala premestiti gimnazije iz mesta, ter se radi tega tudi ne bi mogla izgovarjati, če jo bode morala sploh premestiti. Če se bode pa to zgodilo, potem bode vsakdo lahko vedel, da je premeščanje zahtevala ogerška vlada, a hrvatska pa je lepo popustila, kakor po navadi v vsakem pogledu popušča.

V istej sednici interpeliral je hrvatsko vlado Jovanović, urednik „Srbobrana“, ki izhaja v Zagrebu ter v vsakej številki Hrvate grdi, kako je to, da so hrvatske oblasti zabranile razobešati srbsko zastavo pri raznih svečanostih, še posebej pri sprejemu noveimenovanega vladike karlovaškega Gruica. Vlada bode pač lahko na to interpelacijo odgovorila, kajti zastava nam tuje države se po postavah ne sme razobešati. V tem, kakor vidita, so naši pravoslavni državljani popolnoma podobni onim Nemcem in nemškutarjem v Avstriji, katerim je pruska zastava več nego avstrijska. Že v enem od mojih zadnjih dopisov sem razjasnil odnos naših pravoslavnikov napram katolikom, da njim ni zadosti popolna avtonomija v cerkvenih zadevah, nego hočejo biti čisto drug narod od hrvatskega tudi v političnem pogledu. In ravno omenjeni vrednik zagrebškega „Srbobrana“ je eden najbolj zagrizenih takozvanih Srbov, ki je zagazil celo tako daleč, da je sprejemal za svoj list podporo od radikalne srbske vlade, samo da širi po Hrvatskem ideje velikega Srbstva. In taki ljudje se upajo potem v našem saboru še javno govoriti za Srbstvo. Zaslužil je, da bi mu vlada na njegovo interpelacijo odgovorila tako, kakor je s svojim ponašanjem izkazal vrednega domoljuba hrvatskega.

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. januarja.

Levičarski listi na videz kažejo bojazen, da bi vlada liberalcev kako ne prevarila. Kdo ve, kakšen je *nove večine* program. Morda je tak, da ga levica ne bode mogla vsprejeti in po tem se bode lepo potisnila v opozicijo in se bode reklo, da so liberalci vsega tega sami krivi, ker neso hoteli sodelovati z drugimi strankami in so strankarske koristi višje cenili nego državne. Vladni listi pa sedaj v trudu svojega obraza dokazujejo, da vladi niti na misel ne pride, odstraniti levičarje. To ji radi verjamemo. Grof Taaffe je že z začetka kazal veliko nagnjenje do levičarjev. Da je potem nekaj let bolj konservativno vladal, prihaja le od tod, ker so levičarji mu z vso silo nasprotovali in je bil obstanek njegove vlade navezan na desnice. Kako skrbno je je vlada vedno čuvala, da ostanejo v veljavi vsi liberalni zakoni. O verski šoli in resnični narodni enakopravnosti grof Taaffe ni nikdar maral dosti slišati.

Da bi vlada si bolj gotovo pridobila levičarje, za novo večino je baje v program vsprejela tudi

Pismo.

Čestiti gospod vrednik!

Pred kratkim ste bili potrpetli, da sem Vas nekaj oštel: dajte, da Vas enkrat pohvalim. Res ni dobro za človeka, da bi živel tako tje „v en dan“ ne zменеč se za prihodnost. Zato pameten človek porabi vsako priliko, da se ozre v prihodnost, kakor je dolžnost vsake države, da sestavi proračun in si ga da dovoliti. Samo ne vem, kaj je pri tem imela govoriti tudi letoš levica, ko je vendar bolje, da ona niti ne vé ne, kaj daje desnice. Toraj, da se vrnem k reči, kakor je pri državi in pri drugih korporacijah n. pr. bralnih društvih etc. proračun in pri tem večja ali manjša politična debata, tako je treba, da se posameznik v časih zatre v prihodnost in nekaj proračun sestavi. Nekdajni filozofi in samotarci so mislili, da se to najlože stori v samotji, in so vselej najprvo račun napravili čez preteklost, če je bilo kaj „deficita“ so si tudi kako pokoro naložili, potem še le so delali proračun za prihodnost. Niso še vedeli, da je proračun poglavitna reč; z računom se lahko počaka; to ve pri nas vsakdo, ne samo liberški očetje (le krojači et consortes so v jedini tej stvari bolj nazadnjaški). Bogovi naj toraj odpuste tistim samotarjem njih grehe in smote: socialne vednosti jim je manjkalo, zato niso vedeli, da se tak zasebni proračun, ki se pri marsikom lahko imenuje izpra-

Skrbna mati je pa zopet hitela klicat Janeza. S prošnjami in rahlim kregom ga je vendar le spravila iz slame. Počasi je izlezal raz kup ter nerodno otepal po sebi slamnate bilke, ki so se prijele obleke. Mati je šla pred njim v sobo.

„No, kje imaš pa onega barona?“ zarohnel je neprijeten Klemenov glas.

„Vse noči bo hodil okrog in popival, stari naj pa vleče in dela, da ga bo prej konec. Ta bi bila lepa.“

„Vidiš, Klemen, zdaj se kregaš, ko je prepozno, pa nad menoj, ki sem nedolžna. Kolikokrat sem ti rekla: Nikar mu ne dovoli vsega, ne pusti mu tako mlademu v gostilne, kjer se ne nauči nič dobrega, pa me nisi ubogal. Zmerom sem bila le sitna in nič nisem vedela, kako mora človek med ljudi, da se česa nauči. Zdaj je pa naučen vseh hudobij in zrelostij.“

„Kaj pa, stari naj bo vsega vzrok. Drugi ste tako vsi nedolžni. No, tako ne sme biti več. Jaz bi rad vedel, kdo je gospodar.“

V tem so se odprla vrata in Janez je vstopil. Sedel je leno na stol ter se nerodno pripravljal k jedi. Bil je še silno zaspan. Oče je molčal. Mati ga je pa pokregala:

„Sleci vendar nedeljsko suknjo, da ne boš drsl po mizi ž njo, ter jo obdrnil, ko jo je komaj krojač iz rok dejal.“

Janez je ubogal mater ter obesil pražnjo suknjo na žebelj.

Potem je pričel jesti. Mati ga je pa svarila z nekako resnostjo, a vendar se je dobro poznalo, da prihajajo besede iz ust skrbne in ljubeče matere, ki bi bila sina rada imela le dobrega — in to dosegla le z dobroto in mehko. Janez je ni mogel poslušati. Nekam ježno je vrgel žlico ob mizo, da se je nerodno postavila na robe, ter ji je jezikal: „Ne bodite no sitni. Menda bo že vendar le enkrat konec vaših nauk. Mene ušesa bolé od vedno starih opominov. Če sem vam tako na poti, se bom pa spravil strani. Dober teden še potrpite.“

„Boš, se boš,“ pristregel mu je oče besedo, „ti nepridiprav ti, potepeni! Nisi še ničesar skušal na svetu! Naj te le vzamejo v vojake, kakor si menda včeraj slišal pred cerkvijo. Za takega pohajkovalca jaz ne bodem moledoval in hodil po pisarnah, da bi si nakopal še nov križ na glavo. Le pojdi, kamor te hočejo, da izveš, kako se tuji kruh je, lenoba ti, ponočnjaška! Sram te bodi! To je grdo, tak mladenci, pa nima nič časti v sebi!“

Materi je srce jelo nemirnejše biti, ko je čula o vojaščinu in o vojski. Če prav je bil Janez, vzlasti zadnji čas, dokaj nereden in neubogljiv, bil je vendar le sin, njena kri. In ljubila ga je, kakor more le mati ljubiti edinega sina. (Dalje sledi.)

točko o borbi proti antisemitizmu. Strogo boče postopati proti vsakemu hujskanju proti kateri koli si bode veri. Če je res taka točka v programu nove večine, potem bodo židje prigajali že levičarje, da se pridružijo novi večini, posebno ker je skoro gotovo, da bodo vlada pred vsem varovala le žide, liberalcem pa pustila, da bodo zabavljali proti katoliški cerkvi in duhovščini, kakor se bode jim poljubilo. Seveda ni verjetno, da bi se s policijskimi naredbami dalo uničiti protisemitsko gibanje na Dunaju. To je mogoče le z umnimi socijalnimi reformami, za katere vlada ne bode nikedar pridobila levičarjev. Pa ne le to, tudi druge stvari bodo nagibali levičarje, da se preveč ne ustavljajo novi večini. Levica zastopa pred vsem kapitaliste in kapitalistom je mnogo na tem, da kake zmešnjave ne bi ovirale izvrševanja vredenja valute. Židje pri tem pridobijo milijone.

Prav z lahkimi sresmi si pa vendar ne začne pogajati levica z vlado. Levičarji bi najrajši videli, da bi v novi večini ne bilo Hohenwartovega kluba. Ta klub bode kolikor toliko oviral njih namene. Glavna stvar je pa, da se liberalci boje nemških nacionalcev. Dosedaj so nemški liberalci strašno zabavljali proti Hohenwartovemu klubu. Naravno je torej, da vidijo nemški liberalni volilci v tem klubu največjega sovražnika svobode in nemštva. Nemški nacionalci bode torej imeli lahko delo, ako bodo hoteli agitovati proti liberalni stranki. Glavno glasilo liberalne stranke na Dunaju že vzdihuje, da bode težavno volilce prepričati, da je umestno, da se pridružijo liberalci novi večini, v kateri bode Hohenwartov klub.

Vse želje levičarjev se pa tudi ne bodo izpolnile. Tako *Poljak* nečejo ničesa slišati o nemškem državnem jeziku. Poljski listi skoro jednoglasno naglašajo, da Poljaki ne vstopijo v novo večino, ko bi bil v njenem programu nemški državni jezik. — V poljskih listih se še vedno zahteva, da se osnuje novo komunikacijsko ministerstvo. Proti osnovi takega ministerstva je pa sedanjí trgovinski minister, ker misli, da za njegov portfelj ostane potem premalo stvari. Temu bi se seveda dalo s tem odpo- moči, da se od ministerstva notranjih stvari odločijo obrtne in asekurančne zadeve ter izročé trgovskemu ministerstvu. Javna dela bi se pa lahko prepustila komunikacijskemu ministerstvu. Tako razbremenje ministerstva notranjih stvari bi ne bilo neumestno, ker to ministerstvo ima preobširen delokrog. Grof Taaffe se pa sedaj najbrž še ne bode odločil za take spremembe, ker potem bi odstopil trgovski minister in bi torej moral iskati dva ministra. To je težavno in vselej vzbudi neko razdraženost, ker vsaka stranka bi rada vrnila kacega pristaša v ministerstvo. Na take osebne premembe bode še-le misliti, ko bode nova večina osnovana.

V tem, ko se pripravljajo na Dunaju tako važne stvari, kakor je sestava nove večine, se pa *Mlado- čeht* prepirajo med seboj. Radikalci se jezé nad nekim Kramševim govorom v državnem zboru, ki

je bil vse prezmeren. Kramš pa tega govora ni bil poprej uaznanil izvrševalnemu odboru mladočeskega kluba in ga zatorej mislijo poklicati na odgovornost. Mi popolnoma odobravamo, če v mladočeskem klubu hočejo vpeljati boljše discipline, s tem si bodo le povzdignili ugled mladočeske stranke. Čudno je pa vsekako, da so še-le sedaj spoznali, da je res po- treba boljše discipline. Ko sta Vašaty in Gregor govorila, ne da bi bila poprej naznanila klubu, o čem in v kakem smislu mislita govoriti, je pa bilo vse lepe v redu. Mladočeski listi so celo naglašali, da ima mladočeski klub to prednost, da ne ovira svojih članov izraziti svoje mnenje. To prednost bode pa sedaj torej izgubil ta klub.

O *deželnozborski volitvi v Plznu* se po čeških listih še mnogo piše. Glasilo realistov pri- znava, da je ta volitev poraz mladočeske stranke, zlasti pa poraz njegovega vodstva v Pragi. Neka- teri drugi listi pa mislijo, da bi skoro povsod na Češkem si poiskali volilci za kandidate zmernih mož, kakeršen je Schwarz, in jih volili ne meneč se, koga bi priporočalo mladočesko vodstvo v Pragi, ako bi sedaj prišlo do občnih volitev. Zaupanje v mlado- česko politiko se je v večini okrajev že precej oma- jalo. To vedo že Mladočehi sami in zatorej nič s posebnim veseljem ne gledajo v prihodnost.

V vnanji politiki pa še vedno obrača ná-se naj- večjo pozornost panamska aféra v *Franciji*. Go- vori se, da vlada deluje na to, da se vse potlači in se oprosté zaprti upravni svetniki omenjene družbe. Ta govorica je pa vzbudila silno nevoljo po vsej Franciji. V pokrajinah je nevolja še večja, nego v Parizu. Tam se nevolja obrača proti vsem poslancem brez razlike, so li že bili poslanci 1888. leta, ko je zbornica odobrila novo panamsko po- sojilo, ali ne. Prebivalstvo je izgubilo vse zaupanje v svoje zastopnike. V mnogih krajih že po ulicah kričé za njimi: „Goljufi, tatje!“ Ker se vsled ne- volje med prebivalstvom že mnogi bojé prekucij, je trgovina nakrat jela pešati. Nikdo nima več veselja do nobenega podjetja. Vsled tega je pa vedno več ljudij brez dela in zaslužka, kar dela položaj še kritičnejši. Če bode sedanjí položaj več mesecev trajal, propade v Parizu več največjih trgovin, in bode zopet več novih izgub. Vlada je pa v največji zadregi, sama ne vé kaj storiti, da bi pomagala deželi iz sedanjega neznosnega stanja. Ministri se že prepirajo med seboj, in najbrž v kratkem pride do nove ministerske krize. Kaj bode potem, nikdo ne vé.

Jednako neznosne razmere, kakor v Franciji, so pa tudi v *Španiji* in na *Portugalskem*, če tudi se to tako očitno ne kaže. Na Španskem povsod pomanjkuje denarja, v upravi se pa godé velike sleparije. To pa porablja republikanci v svojo ko- rist. Republikanski krogi so že prepričani, da v kratkem pride zanje čas. Panamska aféra v Franciji utegne pač nekoliko ohladiti navdušenje Špancev do republike. Saj vidijo, da sleparije še pod repu- blikansko vlado prav cvetó.

Na *Portugalskem* je pa nekaj finančni bankerot. Zbornici sta se te dni otvorili in v pre- stolnem govoru se napoveduje, da drugače ni mo- goče napraviti reda v državnih financah, da se po- nižajo obresti od državnih dolgov. Slabo finančno stanje ovira vsak gospodarski razvoj deželi.

Nič veselejše, kakor v zapadni Evropi, niso razmere na slovanskem jugu. V *Srbiji* bode dné 10. marca nove volitve za skupščino in je zaradi tega že velika razburjenost. Radikalci so že obupali, da bi mogli po postavnem potu dobiti večino, in so zatorej začeli delati s silo. V Njegotinu so radi- kalci napali liberalnega vodjo in ga tako poškodo- vali, da je že v bolnici umrl. Tudi roparji se množé in menda slučajno napadajo samo liberalce. Od dné do dné so razmere neznosnejše. Da bi že vsaj bile volitve končane, potem se morda duhovi malo po- mirijo. Radikalci bode skoro gotovo propali, potem se bode pa še vdali svoji usodi, ker puntati se na- ravnost ne bode upali, videč, pa proti vojski vendar ničesa ne opravijo.

Socijalne stvari.

Pšenica ali sploh žito je letos izredno po ceni. Vzroka temu je sicer res iskati v tem, da nas Amerika preplavlja s svojimi pridelki in da so njene zaloge pri nas ogromne, vendar tiči vzrok brez dvojbe tudi drugod. Sedaj po zimi ni toliko privoza iz Amerike in vendar je padla prošli teden cena pšenici. Odkod to? Dalje trdé, da se ne more letos nič žita izvažati in da smo zato navezani samo na domačo uporabo. Promet z boljšimi vrstami moke je blezu jako slab in zato tudi mlinarji jako malo kupujejo žita, da bi je mleli za na prodajo. Vse druge stvari, za življenje potrebne, se dražé; zato ker so pri njih monopoli lažje mogoči. Sol, petrolej, olje itd. ne pada v ceni, ker je ne prideluje kmet; žito pa, ki ima vzdrževati kmečki stan, ima tako ceno, da mora trpeti poljedelec izgubo pri njem. Zdi se, da velja v novodobnih gospodarskih raz- merah prav liberalno geslo: Uničimo kmeta!

Zavarovalnice za življenje nekako največ nesó denarnim mogotcem; no, zadnji čas se tudi v kapi- talističnih krogih hvalijo zavarovalnice za nezgode. V obče moramo trditi, da so te vrste podjetja — grozovite špekulacije, in če se sme govoriti o kaki potrebi pri njih, je to le potreba, katero čuti bo- gataš, kako bi pomnožil svoje premoženje. Gess- mannov govor v državni zbornici je v tem oziru mnogo odkril; o priliki posnamemo iz njega glavne stvari. — Ni čuda tedaj, da rastó zavarovalna dru- štva kot gobe po dežju. Angleški kapital, o katerem smo že večkrat pisali, uprav sedaj ustanavlja tako društvo v Budimpešti; obsegalo bo vse vrste zava- rovanja. Naloženo je 1/2 milijona funt. šter. Znano dunajsko društvo „Allianz“ prične kmalu zavarovati tudi za nezgode. In kapitala v to je odmenilo celih — 300.000 gld. V Edinburgu pa se je ustanovila družba, v popolnem novo zavarovanje — p s o v, k uretine in golobov. Oj, kako je lepo na

ševanje vesti, najlože zgodi v družbi, kjer jih je več in vsak katero reče, posebno če mu kak spiritus jezik odveže.

Dober državlján sedanjega časa torej to stori v družbi pri raznih dobrih prilikah n. pr. prvega vsa- cega tedna ali meseca, kakor vže stan zahteva; vsa- kako pa se to zgodi ob začetku novega leta. Malo- man bi moral biti človek, ki bi v pernici prespal tako važen trenotek kakor je prag med starim in novim letom. Leže bi se to odpustilo takim, ki so bolj trdih postelj vajeni.

Zato je prav, da dobri državljani in državljanke čuječ in na nogah pričakujejo novega leta, in sicer, kakor se spodobi sedanjemu socijalnemu času, v družbi, za kar se lepa prilika ponuja ravno na „vé- likih Silvestrovih slavnostih.“ Zato je zopet prav, da tudi Vi svojim čitateljem poveste priliko, na lahek način stopiti v novo leto, kateri način je za krist- jana toliko bolj pripraven, ker precej potem lahko zadosti svoji krščanski dolžnosti, ne da bi moral prej sitnosti imeti s svojega telesa odeváli. Sicer pa je časovno določilo „konec zjutraj“ dokaj elastično, še bolj kot „zgodaj“ tistega mojega součenca, ki ga je profesor pohvalil, ker je bil „zgodaj“ domu prišel.

Pri tej priliki, ko se tudi moje oko ozira v prihodnost, ne morem, da se ne bi ozrl še v pre-

teklost, saj tudi za proračunom vselej vendar le pride tudi račun. Pri tem zagledam v daljavi enega leta tistega našega sodržavljana, ki mu je Spiritus Priemodius dal gledati v prihodnost. Od nekaj že sem tiste može, ki delajo pratike in druge koledarje, zavidal za njih vedežki genij. Skušal sem zvedeti njih ime, kje živé, in vselej z velikim spoštovanjem, tako bolj od daleč, jih opazoval, ako se mi je ka- terikrat, žal redko kedaj, posrečilo priti v katerega bližino.

Sicer pa so vsi tisti može ogrnjeni v neko skrivnostno meglo, tako, da je n. pr. malokomu dano vedeti, kdo dela našo staro pratiko. Pri ne- katerih, redkih, koledarjih je sicer natisneno ime pisateljevo, ali jaz sem prepričan, da ti ravno po- glavitnega dela koledarjevega, namreč prihodnje- glednega, niso sami spisali, ampak kje „uzmali“. Pravi pratikarski vedež vsak skriva svoje ime. Zato se toliko manj čudim, če naš najnovejši prerok, pred katerim naj se dr. Mahnič skrije, in kateri ne vidi le eno leto naprej, kakor pratikarji, marveč gleda čez 2000 let daleč v prihodnost, če torej ta skrivota svoje ime, in sicer ne pod kake zvezdice, trikot ali kako drugo pratikarsko znamenje, temveč ga je še globlje v temino potisnil, rekoč: „Nevese- kdo“. Da mora biti doktor, o tem še prašati ni treba.

Vendar, častiti, visokočastiti gospod vrednik! nekaj bi Vas prosil — saj sem Vas danes pohvalil — ne bode te mi odrekli te moje pohlevne prošnje: dajte mi vendar povedati, kdo je vendar ta doktor Nevesekdo, saj vem, da veste. Ustregli bode te ne le meni, vem da vsacemu, kdor je bil tako srečen, da je pred oči dobil čudoviti „kulturno-historični roman“ „4000“. Pa — morda Vas veže kak „sub rosa“, kaka prisega, ali sploh kaj tacega; nočem Vas za- peljati, da bi prelomili kako obljubo. Bodem pa sam uganil, ali prav za prav povedal, kaj sem tako od daleč slišal. Če bodem pogodil, gotova mi bode hvaležnost celega slovanskega sveta, toliko bolj, ker ni pričakovati, da bi se v svoji skromnosti sam raz- glasil. Jaz bi dejal, da ta dr. Nevesekdo ni nihče drugi kot dr. Ivan Tavčar, saj ako ta spis primer- jamo z onimi, katere je podpisal ta pisatelj s pra- vim imenom. Upsm, da sem ga pogodil. Ako ne pristavi Vaš stavec kake dementujoče opazke (stavec veliko vedo), ali ako „Slovenec“ ne prinese v kratkem debelega popravka po § 19. tis. zak.: Ni res, ni res in ni res, predlagal bodem, naj se po novem letu našemu slavnemu preroku doktorju Nevesekdo nekoliko pridvigne preroški plašč, ki ga dela nevid- nega, ter naj se zanaprej imenuje dr. Vésekdo.

svetu, da si ljudje v vseh stvaréh vzajemno pomagajo! — Človekoljubnost delniških društev in upravnih svetov vzajemno-zavarovalnih društev je pač že presegla vse meje. Pomislimo si samo to, da je predsednik „New-York“-a, vzajemne zavarovalne družbe za življenje, blagi gosp. Birs (Beers), ko je vstopil v pokoj, zahteval samo 37.500 dolarjev pokojnine na leto. In še teh novčičev mu ni prisodilo sodišče, kamor se je pritožil. Trdilo je celó, da nima upravni svet pravice, določevati ni tistih tisočev dolarjev pokojnine, katere je že dobival g. Birs. — Zanimivo je tudi to, da je človekoljubni gospod predsednik, dokler je bil še v službi, dobival le 75.000 dolarjev na leto. Tak mož je vsekakor potreben, da mu „vzajemno“ društvo vpokojenemu krepko pomaga. Saj ni imel priložnosti, prihraniti si kaj za — stara leta.

Dražje meso. Zagrebški mesarji so sklenili, da v kratkem podražé meso 2—4 kr. na kilo. Trdé, da so kože mnogo ceneje. Zopet imamo namreč nov „ring“; večje tovarne, ki kupujejo kože, so se namreč dogovorile, da bodo kupno ceno znižale; obrtniki morajo sevéda za njimi. — Sliši se pa, da so v Bosni ponehale goveje bolezni, in zato upamo, da se kmalu préne izvažati živina iz Bosne. — Mesarji bodo pa vendar imeli precéj dobička. Pri kozah bodo izgubili pri govedu 3—5 glđ., pri podraženi ceni bodo pa zaslužili pri govedu 8—12 glđ. več. — Bog daj, da se te vesti ne vresničijo tudi pri nas!

Nové hrvaške železnice. Snujeta se sedaj na Hrvaškem dve novi progi: Požega-Nova Gradiška in Belovar-Križevac. Škoda, da so koncesionarji pri obeh skoro samo tujci.

O milijonih kardinala Lavigerie-ja. Nekateri časopisi so prinesli vest o milijonih, katere je neki zapustil kardinal Lavigerie. Kardinal sam se je o milijonih tako-le izrazil: Kupil sem tri posestva, skupaj 1300 hektarov zemlje. Tu se je moralo vse sezidati za duhovne, „bele brate“, za usmiljenke in šolske sestre, za otroke in služabnike itd. Moji milijoni imajo dve preveliki napaki. Prvič, da niso milijoni, drugič pa, da mi zmanjkuje najpotrebnejšega za živéž; moram namreč skrbeti za misijonarske postaje v Alžiru, Jeruzalemu, na Malti in na ravniku v Afriki. Preskrbeti moram 2000 oseb z živéžem in obleko in da se mi je dosedaj posrečilo, se moram zahvaliti francoskim katoličanom. Nimam še svoje škofijske cerkve, nimam sploh zadosti cerkv v veliki škofiji, nimam s menišča. V enem letu sem potrošil 550.000 frankov, koje sem prejel s Francoskega. Ostalo mi ni nič, nego polno potreb. Sedaj pa ima kardinal Lavigerie milijone, — tam gori! Liza + 38.

Udanostne izjave.

Udanostna izjava občine Crklje v krškem okraju:

Od vseh strani naše domovine Vam dohajajo dan na dan udanostne izjave Vaših duhovnih otrok, ki med seboj tekmujejo, kako bi Vam, svojemu ljubemu nadpastirju, dostojno in vredno izrazili svojo pokorščino, ljubezen in hvaležnost; izrazili pa tudi obsodbo nad krivičnim postopanjem nekaterih Vaših nezvestih otrok, ki po liberalnem časopisju in drugod grdiyo Vašo škofovsko čast in Vam podtikajo slabe namene. Ali naj mi vse to mirno gledamo? Prezvzišeni knez! Tudi tu doli na širni ravnini, med bistro Savo in zeleno Krko, prebiva Vam verno udano ljudstvo, ki pozna svojega dobrega višjega pastirja. Mi podpisani pa, zastopniki na 5000 duš broječe erkljanske občine, izražamo Vam v imenu tega ljudstva neomejeno zvestobo, pokorščino in hvaležnost.

Odbor občine Crklje, okraj Krško, dne 28. novembra 1892.

Mih. Marinšek, župan; Mih. Žibert, Fr. Škoflanec, Jan. Vene, Jan. Arh, Fr. Paček, Mart. Marinič, Mart. Kuntarič, Ant. Grozina, občinski svetovaleci: Ant. Gabrič, Jos. Bačič, Ant. Kožar, Mat. Peselič, Jan. Žorna, Jos. Roštohar, Ant. Bogolin, Mat. Škoflanec, Jan. Urbanc, Jan. Jožič, Andrej Fabjanc, Josip Piltaver, Jan. Kuntarič, Jan. Lajkoč, Jos. Pirc, občinski odborniki; Kovačič, Fr. Lubi.

Udanostna izjava županstva Vinice pri Kolpi:

Podpisani zastopniki občine viniške obsojajo neosnovane, predrzne napade laži-liberalcev in njihovih časopisov na Vašo prevzvišeno osebo. Ob enem Vam, prevzvišeni gospod nadpastir, izrazimo svojo neomejeno pokorščino, spoštovanje in ljubezen. Kolikor bolj Vas bodo Vaši nasprotniki, ki imajo le

še katoliško ime, napadali, tem večje bode naše spoštovanje do Vas, milostljivi gospod, zakaj to nam je ravno znamenje, da se, od Boga poslani, pogumno in srečno vojskujete za našo pravo, časno in večno srečo. — Nazorom, objavljenim na sijajnem prvem katoliškem slovenskem shodu, popolnoma pritrjujemo ter izrekamo pristržno zahvalo vsem gospodom, ki so pri njem tako hrabro delovali. V križu je naša zmaga!

Dano v občinski seji na Vinici, dne 30. novembra 1892.

Ive Brkovec, župan; Pet. Malč, Jan. Kastelic, Pet. Balkovec, Miho Prokšelj, Mate Stefanič, Janez Starašinič, občinski svetovaleci; Jur. Koenig, Mat. Kadunc, Jure Babič, Ivan Balkovec, Josip Grdun, Jure Hudak, Miko Ivanič, Jure Jurajevič, Miko Lobe, Ive Kobetič, Janko Pavlakovič, Jure Sneler, Jure Šutej, Jure Trempus.

Udanostna izjava županije Rateče na Gorenjskem:

V vrsto svojemu višjemu pastirju in sv. materi katoliški cerkvi zvestih občin pridružujemo se tudi mi, ter Vam to, kar nam je in nam bode vedno v srečo, izjavimo, da odločno grajamo vse hudobne napade na Vašo prevzvišeno osebo od narodno-napredne stranke. Načela prvega slovenskega katoliškega shoda popolnoma odobravamo. Obetamo Vam ljubezen, pokorščino in udanost, naj se nasprotniki Vaši še tolikanj trudijo nas za-se pridobiti.

Županija Rateče na Gorenjskem, 4. dec. 1892. J. Pintbah, župan; Peter Kirschmaier, J. Kavalar, Jan. Brenet, Jurij Erlah, Jan. Branc, Jos. Pleš, odborniki.

Udanostna izjava občine Mirna peč:

Po svojih časopisih udrihajo liberalci zoper sklepe prvega slovenskega katoliškega shoda in zoper tiste, ki so se zanj trudili in ga vodili. Posebno oseba Vaše prevzvišenosti jim je na potu, mislijo, če bodo pastirja udarili, se bodo tudi ovce razkropile. — Z veseljem pa slišimo, da se ravno sedaj okoli Vaše prevzvišenosti tesno zbirajo verni katoličani in da Vam od vseh strani pošiljajo izjave zaupanja in udanosti. Tudi mi se jim pridružimo, ter Vam, svojemu višjemu pastirju slovesno in očitno izrekamo svoje najodličnejše spoštovanje in svojo sinovsko pokorščino. Ob enem pa obsojamo vse, kar spodkopava sv. vero, zlasti ne maramo za omahovanje sedaj na desno, sedaj na levo, kajti cel mož mora biti, kdor se hoče katoličan imenovati.

Županstvo občine Mirna peč, dne 6. dec. 1892. Jos. Krivec, župan; Jos. Bartelj, Anton Somrak, J. Dragan, Fr. Sukovic, Jos. Barbo, Jan. Kos, svetovaleci; F. Žagar, Anton Barbo, Jan. Kolenc, Josip Lokar, Anton Bašelj, Fl. Saje, Fr. Hrastar, Josip Koračin, Jos. Zupančič, Fr. Kolenc, Ant. Zupančič, Ant. Smrekar, Fel. Kolenc, Fr. Slak, Fr. Kovačič, Flor. Drenik, Jan. Fifolt, odborniki.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. januarija.

(Njegovo Veličanstvo) presviti cesar je za centralno semenišče v Sarajevu daroval 1000 glđ. V ravno ta namen je daroval nadvojvoda Albreht zopet 500 glđ.

(Udanostne izjave) poslali so prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu nadalje zastopi občin: Crni Vrh nad Idrijo, Pod Hruško (fara Sela pri Kamniku) in Sušje pri Ribnici. Tudi vas Dražica v borovniški fari poslala je posebno udanostno izjavo. — Slava!

(Kat. tiskovnemu društvu) pristopil je kot dobrotnik neimenovan gosp. župnik šmariškega dekanata; neki drug gospod litijskega okraja pa je v prospeh družbi vnovič daroval trideset goldinarjev. Bog povrni obema!

(Volitev občinskega odbora na Brezovici.) Dne 19. decembra 1892 smo imeli na Brezovici volitev novega občinskega odbora. Kak duh da vodi naše može, sprevidite lahko iz tega, da so si odbrali omenjenega dne većinoma veljake, ki so se osebno in z vneto udeleževali posvetovanj na prvem katoliškem shodu v Ljubljani. Pokazali so to tudi dejanjski tem bolj, ker hočejo imeti v svojem odboru vsekako oba svoja dušna pastirja in svojega nadučitelja. In tako se je tudi v resnici zgodilo. Danes, dne 4. januarija 1893, pa je občinski odbor izbral iz svoje srede županom zopet dosedanjega župana Matija Remškarja, in to že šesti pot. Vsekako častno! Njemu ob strani pa bodo v prihodnje ti-le svetovaleci: Jan. Kogej, nad-

učitelj na Brezovici; Andrej Vidmar, posestnik na Plešivici; Janez Zdešar, posestnik v Vnanji Gorici, Jakob Sojer, posestnik v Notranji Gorici. Tedaj, kakor do sedaj, veljalo bode v prihodnje: „Vse za vero, dom, cesarja.“

(Nesreča na železnici.) Z Brezovice se nam piše: Pretečeni teden je železnični vlak v Notranji Gorici povozil takoj do smrti neko tujo, menda bivšo izansko, poslednji čas v Ljubljani bivaččo be- račico. Reva je bajé bila nekoliko gluha in je vsled tega prišla na potu v tako nesrečno in nepričakovano smrt.

(Božičnica v Marijanišču) se ponavlja jutri ob 5. uri popoldne.

(Božičnica.) Zavod „Josephinum“ na Poljanah št. 18 napravi še jutri, Sv. Treh Kraljev dan, sadnjo dobrodelno božično tombolo.

(S Trsata) se nam poroča: Trikrat je dobila v minolem letu naša okolica belo odejo, a mi, ki smo precéj nižje in pri morju, je nismo dobili do novega leta. V noči 1. t. m. je pa sneg pobelil nas in vse noter do morja.

(Sneg v Rimu.) Kakor se nam iz Rima poroča, pobelil je ondi 3. t. m. sneg strehe in ulice. To je za Rim neka redka posebnost.

(Iz Trsta, Reke, Opatije in Krasa) se nam poroča o hudi burji in zametih.

(Prestavljen) je iz Kranja v Kočevje c. kr. okr. živinozdravnik g. A. Folakovski.

(Povezila) je konjska železnica v Gradcu v soboto 45letnega Andreja Podvrha, kovača iz Koverja; poškodovan je močno.

(Ribolevske pravice) daje v zakup nemškega viteškega reda velika komanda v Ljubljani, in sicer v Savi od črnuškega pa do Zidanega Mostu, dalje v Ljubljani z vsemi jarki in postranskimi pritoki. Prošnje vsprejema do 14. t. m. upravništvo (dr. Fr. Vok).

(Poboj.) Dne 1. januarija je umrl v Višnji Gori oženjeni kajzar Fr. Koricki, katerega so pred nekaterimi dnevi poškodovali ponočnjaki.

(Učiteljska konferenca v Gradišču.) 29. dec. sešlo se je okoli 40 učiteljev v posvetovanje. G. Domini iz Farre je predlagal ustanovitev društva v v medsebojno podporo in lista, ki bi zastopal učiteljske težnje. Predlog je bil sprejet. Pravila društva poslali so namestništvu v potrdilo.

(Goriški „Corriere“) št. 1. zadira se z vso nevednostjo v slovansko liturgijo, toži o slavizovanju sv. cerkve in stika s tem slavizovanjem navdušenost katoliških vodij primorskih Slovanov, ki z novim letom ustanové nov list! Židovski tendencejzorni zmedenosti pojmov se ne čudimo.

(„Soča“) bivša „Nova, Soča“ še ni omenila novega lista v Trstu. Tako se širi edinost in pa sloga maloštevilnih Slovencev.

(Poštni voz od Trbiža do Gorice) je običal vsled zametov v Solkanu in dospel v Gorico 3. t. m. ob 9½. uri mesto 2. t. m. ob 7. uri zvečer.

(Katoliško gibanje v Italiji.) Iz Rima se nam poroča 3. januarija: Kakor že znano čitateljem, je vlada predložila zbornici načrt zakona, da se mora civilna poroka vršiti pred cerkveno. „Moniteur de Rome“ pa je te dni objavil poziv stalnega odbora katoliških shodov v Italiji na italijanske katolike proti nameravanemu zakonu. V tem pozivu se navajajo razlogi, iz katerih je senat leta 1880 zavrgel enak načrt, dasiravno ga je bila že potrdila zbornica poslancev. Ta novi zakon bi bil krivičen v dvojnem oziru, ker nasprotuje načelu prostosti vesti ter ob enem prebivalstvu nalaga nadležne formalnosti in večje troške. Peticijo na državni zbor proti temu zakonu je leta 1880 v kratkih dneh podpisalo nad 100.000 zavednih katolikov italijanskih. Odbor se nadeja, da tudi sedaj dobi vsaj toliko podpisov. — List „Unita catholica“, kateri je pred tridesetimi leti dr. Margotti ustanovil v Turinu, se z novim letom preseli v Florencijo ter združi z listom „Corriere Tosc.“. Ta slednji list je jedini katoliški dnevnik na Toskanskem, ki bajé obseza 22 škofij, in vendar je imel komaj 500 naročnikov. Slabo znamenje za tamošnje razmere! List „Moniteur de Rome“, kateri je pred desetimi leti ustanovil sedanji nuncij na Dunaju in bodoči kardinal Galimberti, je kupil francoski kapitalist Boursetty, kateri je bil prej lastnik lista „Journal de Rome“. Z novim letom je „Moniteur“ dobil več stalnih sotrudnikov; vprašanje pa je, ali dobi tudi več veljave?

(O sežigauju mrličev) je govoril v Londonu prejšnji teden pred odličnimi učenjaki v prostorih

„Society of Arts“ Mr. Seymour Haden. Proti Henry Thompsonu, ki deluje za to, da bi se sežiganje mrličev vpeljalo tudi na Angleškem, je dokazoval, da pokopavanje mrličev nikakor ne škoduje v zdravstvenem oziru. Kot glavni dokaz naveda Mr. Haden sodnijo, kateri ponuja kemija gotova sredstva, da se konstatira zločin. Ako umrje kakšen revež, ogleda ga zdravnik prav hitro. Če se slučaj, da nastane še-le čez več tednov sum o nasilni smrti, tu zahteva pravica, da se mrlič izkopije. Dalje je dokazal Haden, da se uničuje ravno po pokopanju okuževanje. Kdor namreč trdi, da ishaja okuženje iz grobov, razodeva velikansko nevednost. Bacili in bakterije ne morejo ekstitirati brez zraka. Ako se položé v grob z mrličem, morajo neizogibno poginiti. Prst ali glina, s katero se krsta pokrije, zadostuje popolnoma, da se bacili osamé. Mr. Haden pozivlja Thompsona, da navede vsaj jeden slučaj, kjer bi bila epidemija ali pa vsaj okuženje prišlo iz grobov. Končal je z besedami: nevarnost, o kateri govori Thompson in drugi, je izmišljena.

Liga + 38.

(Vitez Gavd. Tosi-ju) zgrudil se je 2. jan. v ulici sv. Antona v Gorici obnemogel konj na tla. Slučaj!

(Učitelj zgodovine krščanstva — framason!) Iz Rima se nam piše: Da ima framasonstvo že neomejeno oblast v Italiji, o tem bi mogel naštetati več jasnih dokazov, ki so se vršili celó gori v kvirinalski palači. Pa o tem govoriti ni varno, sicer se mi pripeti, kakor se je pred leti jednemu nemškemu časnikarju, katerega so iztirali čez mejo, ker ni hvalil blažene „Italije redente“. Evo jeden dokaz! Na tukajšnjem državnem vseučilišču je dobil stolico za zgodovino krščanstva znani framason Labanca. Ta mož je bil za časa Burbonov učitelj na mnogih višjih šolah na Napolitanskem, a je pozneje stopil v službo revolucionarjev italijanskih. V Padovi se je kot profesor modroslovja storil nemogočega vsled svojih strastnih napadov proti krščanstvu in veri sploh. Celó liberalni dijaki so mu večkrat z ropotom izražali svojo nevoljo. Bil je premeščen v Pizo, odkoder pride sedaj na tukajšnje vseučilišče v „Sapienzi“ kot profesor za zgodovino krščanstva. Pač jasen dokaz, da ima italijanska vlada vedno pred očmi zaničevanje cerkve. — Vodia italijanskih framasonov, žid Adriano Lemmi, ni zadovoljen, da je pri banketu v Napolju izlil svoj žolč proti sv. očetu. Izdal je te dni še okrožnico do vseh framasonskih lož v Italiji, v kateri jih pozivlja, naj delajo na to, da ostaneta brez uspeha zadnji okrožnici sv. očeta proti framasonstvu. Upajmo, da bode ta predrznost vzdramila italijanske katolike!

(„Südmark“.) Prav z nekakim ponosom poročajo nemško-liberalni listi, da je nek dr. Engel v Berlinu daroval (!) zloglasni „Südmark“-i nad 100 mark in elastno povdarjajo, kako „erfreulich“ je to sočutje bratov v „rajhu“! No, „privoščimo“ nemčurjem teh mark „iz rajha“; radovedni pa smo, koliko slovenskih kmetov bode se ž njimi pregnalo od rodnih tál!?

+ 4.

(„Deutsche Presse“.) Pod tem imenom osnovalo se je na Dunaju društvo, ki hoče pospeševati „nemško-nacijonalno, neodvisno“ časnikarstvo in ustanoviti tak dnevnik na Dunaju. Dunajsko židovsko časnikarstvo začelo je presedati celó že tem ljudem, zato pa se hočejo od njega „emancipirati“. Bode li lahko in gladko šlo? Duša društvu je robati dr. Steinwender, načelnik dr. E. Bareuther.

+ 4.

(Grof Leo Tolstoj.) Poroča se, da je sloveči ruski pisatelj grof Lev Tolstoj razdelil vse svoje imetje med svoje štiri otroke, ker noče imeti več lastnega premoženja, marveč hoče pripadati ubogim. Samcat hoče nadalje živeti na posestvu Jasnaja Poljana, kjer spisuje velik umetniški roman.

+ 4.

(Roparja Horvata Joška) so ustrelili orožniki na hrvaški meji.

(Bodite usmiljeni!) V splošnem kmetijstvu, osobito pa še sadjarstvu so gosenice in drugi mrčesi dostikrat silna nadloga. Človek ob najboljši volji more proti temu z vsemi umetnostimi — le malo opraviti. Skrbel je pa ljubi Bog v naravi za to malimi ljuskami krilatec — ptički pevec. Ob hudi zimi tem revicam pri nas trdo prede, ker jim nedostaje živeža. Usmilit se teh malih dobrotne Vaših sosebov Vi kmetovalci-sadjarji. Polagajte jim na okna in druge primerne kraje drobtin, zrnja in drugih takih malenkosti od hrane. Z veseljem bodo mali krilatec Vaše stanovanje obletavali in se v hudi zimi

preživeli; a ob času pa Vam iz hvaležnosti Vaše sadovnjake škodljivega mrčesa čistili. Bodite toraj usmiljeni.

Telegrami.

Trst, 4. januarja. Malo zjasnilo se je. Snega je grozno veliko, v nekaterih krajih po dva metra na debelo. V okolici je bilo strašno vreme. Snega je več metrov na debelo. Nekatera kraška vasi je zamedlo. Tudi v Istri, na Goriškem in v Gorenji Italiji je silno medlo. Dopoldanski vlaki z Dunaja in Italije so izostali.

Reka, 4. januarja. Po noči je bila strašna burja in zatorej še ni mogoče toliko spraviti snega z žel-znic, da bi se omogočil promet. V Opatiji solnce sije in sneg kopni.

Budimpešta, 4. januarja. Konference o konverziji državnih dolgov so se začele. Baron Albert Rothschild pride zaradi prometnih ovir še le jutri.

Bruselj, 4. januarja. V aprilu odpotuje belgijski kralj Leopold na Kongo. V ta namen pripravlja se velika ekspedicija.

Ala, 4. januarja. Razletel se je v tukajšnjem italijanskem carinskem magazinu vsled neprevidnosti zaboj petardnih neblic. Jedna oseba je mrtva, dve težko in jedna lahko ranjena.

Pariz, 4. januarja. „L'Eclair“ je izvedel, da je mej ministri popolno soglasje. Flquet bode vsakako še kandidoval za predsedstvo zbornice.

Pariz, 4. januarja. Doktorja Ogier in Bordas našla sta v drobu Reinachovem sledove akonitina. Zvradi premajhne množine se ne more za gotovo sklepati o otrovjenju.

Kajiro, 4. januarja. Egiptski jezdec na velbljodih so se spoprijeli s Sudanci pri Amb'galu. Zgub na obeh straneh znatne.

Listnica upravnštva:

Vse tiste p. n. gospode, kateri so nam prijavili razne premembe pri „Slovenec“ ali „Domoljubu“, lepo prosimo potrpljenja, ako pri prvih številkah naših listov niso vsega še našli po svojem naročilu, v malo dneh bode vse vravnano in doposlano.

Svileno blago za plese od 45 kr. do 11 gld. 65 kr. meter — potem črno, belo in barvasto svileno blago po 45 kr. do 11 gld. 65 kr. meter — gladko, progasto, križasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 baž in 2000 različnih barv, desinov itd.). Vožnjine in carine prosto. Pisma stanejo 10 kr., dopisnice pa 5 kr. v Švico. 15 (4-5-1)

Tovarna za svileno blago G. Henneberg
(e. in kr. dvorni založnik) v Curihu (Zürich).

Tuji.

3. januarja.

Pri **Maliču**: dr. Kozitschek, praktični zdravnik, s soprogo; Spielman, Hartman, Reich, Kirschbaum, trgovci; z Dunaja. — Corporali, uradnikova soproga; Marchich s soprogo; Glutz, zasebnik, iz Trsta. — Blaznik, potovalec, iz Kočevja. — Dietrich, ravnatelj, iz Medvode. — Nagi, nadporočnik, iz Pulja. — Doulet, župnik, iz Ruščuka. — Pattsteller iz Beljaka. — Anton, tajnik, iz Gradca. — Scaria, zasebnik, iz Stražišča. — Stramliš, stotnik, iz Ljubljane.

Pri **Juznem kolodvoru**: Blas, poročnik, in Smerda, trgovec, iz Trsta. — Kler iz Spljeta. — Gutman, opekarški mojster, iz Vidna. — Furman, stotnik, iz Gradca.

Pri **bavarskem dvoru**: Hafner, potovalec, iz Kranja. — Znidaršič, vinotičar, iz Dobropolja. — Dristavec iz Radovljice. — Paquale, kamnosek, iz Budimpešte. — Simonie z Gorenjskega. — Buttaroni, zasebnik, s soprogo, iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Stecher, zasebnik, z Višnje Gore. — Sevar iz Celovca. — Dolenc s soprogo iz Kroke.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opravljeno	opazovano v mm	opazovano po Celkiju			
1. 1. jut.	733.3	-7.8	zm. vzh.	oblačno	1.20
2. 1. u. pop.	733.7	-3.8	sl. zap.	"	snež
3. 1. zveč.	735.3	-4.8	sl. svzh.	"	"

Stočna temperatura — 5.5°, za 2.7° pod normalom.



Teodor Slabanja,
srebrar v Gorici (Görz),
ulica Morelli št. 17.

se priporoča prečast. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim. — Da si morejo tudi manj premožne cerkve omisliti razne cerkvene stvari, se bodo po želji prečastih p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stajili.

Ilustrovani cenik franco.

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštnine prosto. 3 36-1

Pisalna omara

(Secretär-Kasten)

pripravna se pisavo stoji in sedé proda se po ceni. Natančneje poizve se Poljanski nasip št. 6, I. nadstropje. 20 3-1

Križev pot

z ličnim okvirom vred. 90 c. m. visok, popolno izdelan, je na prodaj za nizko ceno

65 goldinarjev

dalje ima v zalogi dostojno, lično izvršeno

mistijska sv. Razpela ali kipe

v velikosti 2 1/2 čevlja do 5 čevljev, in se prodaja po nastopni nizki ceni: Velikost 2 1/2 čevlja gld. 12.—, 3 čevlje gld. 20.—, 4 čevlje gld. 38.—, 5 čevljev gld. 48.—.

F. R. TOMAN,

podobar in pozlatař v Ljubljani,
sv. Petra cesta št. 4. 6 3-2

Josip Šubic,

kipar,

v Gorenji Vasi pri Škofji Loki,

priporoča se najljubnejše prečast. duhovščini in slav. občinstvu za

izdelovanje kipov

iz lesa, kamna, mavca in marmorcementa. Dobro, solidno in ceno. 570 10-8

Vence

za neveste,

šopke

za ženitnine

v največji izberi,

največja in najcenejša zaloga

blaga

za kramarje

pri

Mariji

Podkrajšek

v Ljubljani,

Špitalske ulice 9.

Nagrobni venci, okusno izdelani, bolj priprosti do na finejših, došli so ravno kar v veliki izbiri ter se prodajajo po najnižji ceni. 19 4-1

Na prodaj ima

lepe sani

in

raznovrstne vozove

vse po nizki ceni,

naročila izvršuje točno, vseskozi natančno in ceno (3-3), 605

Fr. Šiška v Ljubljani,

Martje Terezija cesta.

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja **PAVEL SEEMANN** v Ljubljani.



Največja zaloga
šivalnih strojev
JAN. JAX,
LJUBLJANA,
Dunajska cesta 13.
Najnižje cene. Ugodni vplačilni obroki se dovoljujejo.
Zamenjuje stare stroje.
Poprave vrše se točno, trajno
556. in ceno. 30-6

J. N. POTOČNIK,
krojaški mojster,

v Ljubljani, Kongresni trg, v uršulin-
skem poslopju, priporoča se osobito prečast.
duhovščini v natančno izdelovanje

duhovniških sukenj, talarjev itd.

V zalogi ima najboljšo in trpežno blago,
kakoršno se rabi za izdelovanje najraznejših
duhovniških oblik. Pastrežba je uljudna, točna;
cene možno nizke. 363 26-28

Združena služba
orgljarja in cerkovnika
v Artičah pri Brežicah
je do 2. februarija razpisana. — Sprejmejo
se samo oženjeni prošniki.

10 2-2

Janez Brglez, župnik.

Iščem
koncipijenta.

18 3-1

Dr. Bisiak,
odvetnik v Radovljici.

Zaspanje izključeno!

Cena 2, s kalendar 3 gl.,
s cifernico sve-
tečo se ponoči



40 kr. več, ta koledarska budilnica, s ci-
fernico svetlečo se po noči, z miznim zvoni-
cem, montirana, gld. 4-75.

Novost! 4oglasta kasetna oblika, ni-
kelno okrovje pozlačeno,
bogato eizelovano, skoro 28 cm. visoko,
ura budilnica s bitjem 1/2 in 1/4 ure, cena
gld. 7-—, brez bitja gld. 5-—. Ku-
kučna ura, bitje 1/2 in 1/4 ure, 50 cm. dolgosti, iz-
rezljana omarica, koščeno kazalo in številke, cena 7 gld.
Kukovica, prepelica in repetiranje, dolgost skoro 1 m.,
bogato zrezljano gld. 18-50. Kovinska trpežna
remontoir ura za gospode, odkrita, masivno
novosrebrno okrovje, gld. 4-—, z dvojnim okrovom
gld. 6-—. Remontoir ura za gospode in dame z
okrovom iz pristnega 13lotnega srebra, marka „Dauer-
haft“ (trajno), 0-15 rubinov, gld. 9-—, s trojnim
okrovom gld. 11-—. 471 13-12

EMIL MAYR, Dunaj, I., Schottenring 33.

Vse proti dveletnemu jamstvu. Tovarniški ceniki zastonj.

Št. 25-946.

Razglas.

593 3-3

Mestni magistrat ljubljanski naznania:

1 Imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih
1872, 1871 in 1870 rojenih domačih mladenčev bode razgrnjeni v
magistratnem ekspeditu od 1. do včetega 8. januarija 1893. I v
ta namen, da jih vsakdo lahko pregleda in:

a) ako bi kdo izpuščen ali napačno vpisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih pršnje za pri-
znanje §§ 31, 32, 33 in 33 vojnega zakona navedenih ugodnostij ugo-
varja in ugovore tudi dokaže.

2 Žrebanje onih novačenju podvrženih mladenčev, ki so
bili rojeni 1872. l., vršilo se bode dne 12. januarija 1893 11. uri
dopoldne v mestni dvorani.

Žrebanju udeležiti se, je vsakateremu dovoljeno.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 21. decembra 1892.

Št. 2909.

Oklic.

IV. 1892/144.

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski Gori naznauja, da se
bode vršila

dne 21. januarija 1893 dopoldne ob 9. uri

kot edinemu roku pri tem sodišču

prostovoljna dražba posameznih parcel

(gozdov, miv in travnikov) pripadajočih k v zapuščino dne 17. septembra
1892 v Pod Korenu zamrle Marije Arih spadajočimi posestvi pod
vl. št. 5, 7 in 8 katastr. občine Pod Koren v skupni vrednosti 8598 gld., in
da se bodo te parcele oddale le za ali nad cenilno vrednost.

Z-mljekojizni stan, cenilnik in dražbeni pogoji so tasodno na upogled.

Na teh posestvih eventualno še zavarovanim upnikom ostane njih
zastavna pravica brez ozira na skupilo neprikrašana.

C. kr. okrajno sodišče v Kranjski Gori,

dne 29. decembra 1892.

4 3-1

Kiparski in pozlatarski obrt.

Priporočilo.

588 6-3

Prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom in sl. občinstvu priporočam
se uljudno v vsakovrstno izvrševanje

kipov od lesa in marmorja, lesenih altarjev, prižnic,
okvirov za križevi pot in razne slike itd.,

daje pozlačenje in prenavljanje starih altarjev in sploh v vsa v to
obrt vevajajoča se dela. — Opirajoč se na večletno poslovanje in lastno izkušnjo
obljubim točno, trajno, dobro delo, vestno postrežbo in nizko ceno. Velepospovanjem

Andrej Rovšek, kipar in pozlatar v Moravčah.

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem svojo
lekarno „Pri zlatem jelenu“
na Marijnem trgu v Ljubljani

z dnem 1. januarija 1893 oddal mojemu sinu **Josipu**
in prosim, slavno občinstvo naj zaupanje, katero je meni
izkazovalo, tudi mojemu sinu nakloniti blagovoli.

Spoštovanjem

Viljem Mayr.

Na podlagi predstoječega naznanila slavnemu občinstvu
uljudno objavljam, da sem z dnem 1. januarija 1893
prevzel od mojega očeta že dolgo let obstoječo in dobro
poznato **lekarno „Pri zlatem jelenu“ na Marijnem**
trgu v Ljubljani in si usojam zagotavljati, da se bodem
potrudil vsem zahtevam gospodov zdravnikov in p. n. ob-
činstva vestno in natančno ustreči.

Spoštovanjem

Josip Mayr, lekarnar.

9 3-2

Dunajska borza.

Dne 5. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 25 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	97 85
Zlata renta 4%, davka prosta	116 35
Papirna renta 5%, davka prosta	100 45
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	987 75
Kreditne akcije, 160 gld.	314 45
London, 10 funtov strl.	20 45
Napoleonodor (20 fr.)	58
Cesarski cekini	67
Nemških mark 100	15

Dne 4. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	114 gld. 20 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 45
4% državne srečke 1. 1854., 250 gld.	— —
5% državne srečke 1. 1860., 100 gld.	157 —
Državne srečke 1. 1864., 100 gld.	187 —
Zastavna pisnina avstr. osv. zem. kred. banke 4%	96 70
Zastavna pisnina	100 75
Kreditne srečke, 100 gld.	189 50
St. Genois srečke, 40 gld.	67 50

Ljubljanske srečke, 20 gld.	25 gld. 25 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	— —
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 75
Salmove srečke, 40 gld.	66 50
Windischgraezove srečke, 20 gld.	65 —
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 —
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2815 —
Akcije južne železnice, 200 gld. st.	88 —
Papirni rubelj	1 20
Laških lir 100	46 05

List „Mercur“.

Zanesljiva informacija o stalno
obrestnih in dividendnih papirjih,
važnih dogodkih na gospodarskem in finančnem polju, od o-
bilnih pojavih na dunajski borzi. Sveti pisarni in ustni brezplačno.
Celotna naročnina s pošto pošiljati vred gld. 2-60.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Vestni nasveti za doseg
kolikor mož visokega obrestovanja
pri najpopolnejši varnosti
naloženih glavnice.